

LAUREN BROOKE

SYDÄNMAILLA

Kotiinpaluu

Kotiinpaluu

Lauren Brooke

Kotiinpaluu

Suomennos: Anne Pölkki

SAGA Egmont

Kotiinpaluu

Translated by
Anne Pölkki

Cover image: Shutterstock

Copyright © 2001, 2021 Working Partners and SAGA Egmont

ISBN: 9788727328102

1st POD edition

No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means without the prior written permission of the publisher, nor, be otherwise circulated in any form of binding or cover other than in which it is published and without a similar condition being imposed on the subsequent purchaser.

www.sagaegmont.com

Saga is a subsidiary of Egmont. Egmont is Denmark's largest media company and fully owned by the Egmont Foundation, which donates almost 13,4 million euros annually to children in difficult circumstances.

Haluan kiittää Monty Robertsia, joka ensimmäisenä kirjoitti yhteyden luomisesta hevoseen ja jonka työn ansiosta maailma on nykyisin parempi paikka hevosille.

Eriytinen kiitos Linda Chapmanille.

Ensimmäinen luku

Kun koulubussi katosi pölypilveen, Amy Fleming heitti repun olalleen ja kääntyi hevoshoitolaan johtavalle tielle. Tomuista hiekkatietä ympäröivät kummaltakin puolelta isot laitumet, joilla hevoset ja ponit laidunsivat laiskasti iltapäivän auringossa. Ne huiskivat hännillään pois ympärillään pörrääviä karpäspilviä. Amy hymyili. Tuttu näky sai hänen sydämensä sykähtämään joka päivä.

Amy kiirehti mutkaista tietä pitkin kohti tilan päärakennusta ja karsinatalleja, joiden valkoiset ovet hohtivat puhtaina. Hänen lähestyessään yhden karsinan ovi avautui ja Ty, hevoshoitolan 17-vuotias tallipoika, ilmestyi ulos taluttaen raudikkoa Copper-ruunaa.

Amy huiskutti Tylle, mutta tämä ei huomannut häntä keskityessään täydellisesti ruunaan. Ty talutti hevosen laitumen veräjän ohi pyöröaitaukseen pihan toiselle puolelle. Amy varjosti

kädellä silmiään. Hän erotti vaaleahiuksisen, hoikan äitinsä odotamassa aitauksen portilla.

Amy harppoi talon ohi Tyn perään. Hänen mielestään parasta maailmassa oli seurata äidin työskentelyä hevosten kanssa, ja näytti siltä, että tämä aikoi ottaa Copperin käsittelyynsä.

Kun Ty pysäytti hevosen portin eteen, ruuna viskoi päätään hätistellen karpäsiä turvaltaan. Ty kohotti automaattisesti kätensä huitoakseen ötökät tiehensä. Silloin Copper korskahti kauhuisaan ja hypähti taaksepäin.

– Copper! Amy hengähti, kun hevonen nousi takajaloilleen kaviot ilmaa halkoen.

– Soo! Ty huudahti kompastellen ällistyneenä sen vierellä.

Copperin etukaviot tömähitivät takaisin maahan. Sen silmät muljahtelivat villisti. Ty yritti tarttua sen riimunnaruun, mikä sai pillastuneen hevosen nousemaan jälleen pystyyn. Sen kuolettavat kaviot piiskasivat ilmaa vain muutama sentti Tyn päästä.

– No, no! Marion Flemingin ääni kaikui pihalla. Seuraavassa hetkessä hän oli Tyn vierellä ja nappasi häneltä riimunvarren. – Hiljaa, heti! Hiljaa! hän rauhoitteli hevosta.

Copper laskeutui alas noustakseen heti uudelleen takajaloilleen. Marion piteli kevyesti riimunnarun päästä kiinni ja antoi ruunan melskata. Amy tarkkaili äitiään hellittämättä. Marion tynnytteli hiljaa kauhistunutta hevosta.

Copper pärskyi ja nousi vielä kerran pystyyn, mutta ei enää yhtä korkealle. Marion jatkoi rauhoitteluaan. Kun Copperin kaviot kumahtivat maahan, se jäi seisomaan aloilleen joka lihas väristen. Marion ei liikahtanut. Hän piti katseensa hevosessa ja puhui sille levollisesti. Hevosen hiljalleen rentoutuessa hän kääntyi sivuttain ja siirtyi hitaasti sitä kohti, silmät muualle suunnattuina. Amy pidätti hengitystään.

Kun Marion otti kiinni Copperin riimusta, hevonen tuhahti ja laski päänsä alas.

Amy huohti helpotuksesta.

Ty oli kalpea. – Mikä typerys olinkaan! hän noitui ja haroi tummia hiuksiaan.

Marion katsoi häntä. – Ei hätää, Ty, hän lohdutti. – Se oli vainainen virhe. Unohdit sekunniksi, mitä Copper ajattelee käsistä päänsä lähellä. Marion taputti hevosta. – Eikä syyttä, hän lisäsi.

Amy ymmärsi äitinsä sanojen merkityksen. Copper oli tuotu hevoshoitolaan neljä viikkoa sitten. Se oli pilattu esteratsu, jonka omistajat olivat lyöneet sitä päähän, kun se oli pudottanut puomeja. Vähitellen, Marionin huomassa, Copper yritti oppia luottamaan uudelleen ihmisiin.

Marion huomasi Amyn vasta nyt. – Hei, kulta, hän sanoi sini-set silmät hymyten. – Oliko sinulla hauskaa koulussa?

– Totta kai, Amy sanoi. Häntä ei huvittanut puhua koulusta. – Onko Copper kunnossa? hän kysyi astuen eteenpäin.

– On, Marion sanoi ja talutti ruunan pyöröaitaukseen. Aion luoda yhteyden siihen. Jäätkö katsomaan?

– Siitä voit olla varma, Amy vastasi innoissaan. Hän meni Tyn viereen portin pieleen. – Hei, hän tervehti tömäyttäen koulureppunsa maahan.

– Moi vaan, Ty vastasi. Hiukset valuivat hänen otsalleen hänen kääntyessään Amyn puoleen. Vihreissä silmissä oli itseinhoa. – Näit kai äskeisen.

Amy arvasi hänen tarkoittavan Copperin kohtausta. Hän nyökkäsi.

– En voi vieläkään uskoa, että yritin typeryyksissäni hätistää karpäsiä pois sen pään ympäriltä, Ty manasi päätään pudistellen.

– Mikä ääliö olenkaan!

– Älä soimaa itseäsi, Amy hymähti. Hän nojasi porttiin ja tönäisi kyynärpäällään Tyta. – Katso sitä nyt.

Amy uppoutui silmiensä edessä avautuvaan näkymään. Copper laukkasi vapaana pyöröaitauksessa isoa ympyrää, sen kaviot tömisivät hiekka-alustaan. Marion Fleming seisoi aitauksen keskellä. Hänen ja hevosen välillä ei ollut riimunnarua tai liinaa, mutta näkymätön side tuntui yhdistävän heitä. Kun Marion otti askeleen ruunan pään suuntaan, Copper hidasti laukkaa, ja kun hän siirtyi taaksepäin, se kiihdytti askeleitaan. Hevosen ulkorkorva oli hörössä ja sisäkorva taipuneena Marionin suuntaan. Ruuna venytti kaulaansa ja sen turpa osoitti maata kohden. Se näytti luottavansa aitauksen keskellä seisovaan ihmiseen.

Amy vilkaisi Tyta. Poika kohtasi hänen katseensa ja he hymyilivät toisilleen. – Mikään ei voita äitisi työskentelyn seuraamista, Ty sanoi hiljaa. – Jos olisin lähellekään yhtä hyvä hevosten kanssa, olisin ikionnellinen.

– Niin minäkin, Amy huohti.

Marion kehotti Copperia eteen. Kahden kierroksen jälkeen hevonen alkoi aukoa ja sulkea suutaan kuin pureskellen jotakin. Amy tiesi äitinsä odottaneen tätä merkkiä. Marion kääntyi sivutain hevoseen päin. Ruuna hidasti vauhtia ja pysähtyi. Se katsoi aitauksen keskustaan. Amy pidätti hengitystään. Päittäisikö ruuna hyväksyä Marionin? Se oli hetken paikoillaan mutta asteli sen jälkeen Marionin luokse. Se seisahtui hänen vierelleen ja hörähti. Marion raaputti sitä lempeästi silmien välistä.

Kyyneleet kirvelivät Amyn silmiä. Hän tiesi hetken tulleen: hänen äitinsä oli löytänyt yhteyden pelästyneeseen eläimeen ja saanut sen hyväksynnän ja luottamuksen.

Kun Marion kehotti Copperin uudestaan ympyrälle, Ty kääntyi. – Tule, jätetään äitisi rauhaan sen kanssa, hän sanoi hiljaa.

HYLÄTTY HEVONEN MULLISTAA HEARTLANDIN TILAN ARJEN

14-vuotiaan Amy Flemingin äiti on arvostettu hevoskuiskaaja, joka kuntouttaa kaltoinkohdeltuja hevosia Heartlandin tilalla. Äitinsä ohjauksessa Amy opettelee vahvistamaan omaa suhdettaan hevosiin. Se sujuu helposti, sillä hänellä on siihen synnynnäinen lahja. Amyn elämä menee kuitenkin sekaisin, kun hän löytää lähistöltä poikkeuksellisen pelokkaan hevosen.

Lauren Brooke kirjailijanimen takana ovat kirjailijat Linda Chapman ja Beth Chambers. *Kotiinpaluu* aloittaa Sydänmailla-sarjan, josta on tehty myös menestynyt tv-sarja.